

Joulusaarna, kirkkoherra Esa Mierlahti

Pieni joulusaarna siitä, että

1. mikään ei ole ilmaista
2. suuret asiat tapahtuvat syrjässä
3. haluaisimme jotain muuta

1.

Olen ajatellut, että elämässä tärkeimmät asiat ovat kaikille mahdollisia - sillä tavalla ilmaisia. Nyt joulun alla löysin otsikon: Mikään joulussa ei ole ilmaista. Ensinnäkin huomaisin ajattelevani, että tuo ei ole totta tai otsikko provosoi.

Kun luin *Kari Kuulan* Kirkko ja kaupunki –lehdessä joulukuussa ilmestyneen kolumnin, yllätyin. Se ei ollut kärjistys vaan kuvaus siitä, kuinka asiat myös ovat tässä maailmassa.

Tässä kolumnin ydinkohtia:

- Ihana joulu. Sen valo ja rauha tulee jokaiselle. Et tarvitse siihen rahaa tai tavaraa. Kaikkein tärkeimmät asiat kun ovat ilmaisia. Rakkaat ihmiset, kauneus, ilo, kiitollisuus. Kuulostaa suloiselta, mutta on täyttä pötyä. Näin voi luulla vain, jos ei ole koskaan joutunut laskemaan rahojaan viimeistä senttiä myöten.
- Kaikkialta tunkeva tavarantäyteinen joulukuvasto suorastaan pilkkaa köyhää. Se vihjaa, että, jos et pysty hankkimaan edes osaa näistä, et pääse mukaan samaan jouluun kuin muut.
- Ulkoinen puute vaikuttaa väkisin sisäiseen tuntuun. Miten nauttia joulurauhasta, kun rästilaskut pyörivät mielessä? Miten kokea kiitollisuutta, kun jää niin paljosta paitsi? Miten tuntee pyhyttä, kun maailmankaikkeus ei näytä olevan minun puolellani? Edes sisäinen joulurauha ei ole ilmaista.
- En puhu tässä omasta kokemuksesta, sillä minulta ei ole puuttunut koskaan mitään. Mutta olen sen verran tavannut työn ja toimeentulon menettäneitä, etten pysty sanomaan, että parhaat asiat elämässä ovat ilmaisia. Ne vain tuntuvat ilmaisilta niille, joilla on kaikkea riittävästi.

2.

Olen ajatellut, että jokaisen sydämen pohjassa on paikka, joka resonoi hyvyydelle, oikeudenmukaisuudelle ja aitoudelle. Se on ollut siellä alusta lähtien. Se on yhteisen elämämme perusta. Se on jotain jumalallista. Monesti unohdamme tämän paikan. Katseemme ja mielenkiintomme on suunnattu kaikkeen siihen, mitä tapahtuu ympärillämme. Kaikkeen siihen, mikä tuntuu tärkeältä. Meillä ei ole aikaa ja unohdamme...

Näin kadotamme jotain oleellista itsestämme ja toinen toisestamme.

Valmistelemme joulua. Joulun ytimessä - evankeliumissa - kaikki tiivistyy olennaiseen, pienemmäksi. Ensin on koko maailma ja kaikki tärkeät asiat: valtakunta, keisari ja verollepano. Sitten katse kiinnittyy kahteen ihmiseen: Mariaan ja Joosefiin, jotka ovat matkalla Betlehemiin. Siellä paikka löytyy tallista. Tallissa on seimi.

*Maria kapaloi lapsen ja pani hänet seimeen,
koska heille ei ollut tilaa majapaikassa.*

Yllättäen pienestä tulee hetkeksi kaikkein suurinta, jumalallista. Tähän paikkaan tulevat tähti, enkelit, paimenet, tietäjät... Vuosisatojen kuluessa kaikki, koko maailma. Suuret asiat tapahtuvat nöyryydessä, arkisesti ja piilossa.

3.

Kirjailija *Antti Nylenin* mielestä kristinuskossa on hämmästyttävintä ja innostavinta se, että Jumala tuli ihmiseksi. Maallistuminen oli kristinuskon dramaattinen alku.

Mitä on olla ihminen? Jokaisella on oma kokemus ja ymmärrys tästä olemisesta. Jos jokaisen sydämen pohjassa on paikka, joka resonoi hyvyydelle, oikeudenmukaisuudelle ja aitoudelle. Jos se on ollut siellä alusta lähtien. Se on yhteisen elämämme perusta. Se on jotain jumalallista.

Nylen jatkaa kysymällä

- Entä, jos haluaisimme jotain aivan muuta - kuin jatkuvaa talouskasvua ja jatkuvaa menestystä (aikana jolloin rahaa on enemmän kuin koskaan ja se jakautuu epäoikeudenmukaisemmin kuin koskaan) ?
 - Entä, jos haluaisimme jotain aivan muuta (mistä ymmärrämme vielä vähemmän)?
 - Entä, jos saisimmekin rakkautta? Yhtäkkiä, keskelle arkea, häkellyttävän hiljaisen vaatimattoman hyvyyden iskun, jonka jälkeen emme enää olisi ennallamme.
- Jostain sellaisesta evankeliumissa on kysymys ...

Hyvää Joulua

Esa Mierlahti
kirkkoherra